

[Atli Dam]

de udvalgs sidste rapport forekommer den lap-sus, at man skriver, at fiskeindustrien nu er kommet ned på et niveau, der nogenlunde svarer til tilførslerne, men fiskerflådens bruttoton-nage er fortsat 83 pct. af, hvad den var i 1989; den skulle altså ned på 43 pct. Men gudskelov er det jo sådan, at den fiskerflåde, der ikke fi-sker i færøske farvande, har arbejdsmulighe-der og operationsmuligheder andre steder. Det ville da være helt katastrofalt, hvis vi reducere-de denne del af den færøske fiskerflåde til 50 pct. Hvis vi tværtimod kunne udvide den eller fortsat havde 100 pct. af vores flåde, men bare ikke operativ i færøske farvande, så var det godt.

Finansieringsfonden af 1992 har fået tilført 2.700 mio. kr., og der er intet tilbage, kun den færøske skatteborgers gæld. Bankerne har trods alle disse 2.700 mio. kr. i indskud heller ingen egenkapital. Der er kun 250 mio. kr. til-bage i den nye bank, der er fuldstændig hand-lingslammet i det færøske samfund i dag. Sam-menlægningen af bankerne skabte ikke den nødvendige tillid, som kan tilføre bankerne styrke igen, men tværtimod megen bitterhed over, at en alt for stor forpligtelse er væltet over fra den danske finansielle sektor på den færøske skatteborger.

Fiskeeksportselskabet er nu underlagt dan-ske interesser, danske kræfter. Krav om flyt-ning af færøske ydelser – som hr. Breckmann var inde på – på dette område til Danmark er også skadeligt og kan kun forstærke nedturen ad spiralen.

Kravet om tilpasning til international råd-givning, der siger, at der må fiskes nul tons torsk, er også fuldstændig forfejlet, fordi nul tons torsk betyder, at så kan der ikke fiskes på Færøerne; der kan ikke fiskes sej, ikke rødfisk, ikke noget som helst andet uden en vis pro-centdel iblanding af torsk og kuller.

Sådan er det desværre gået. Det har ikke vir-ket efter hensigten, fordi hensigten ikke har været tilstrækkeligt overvejet.

Men nu er der gudskelov en betydelig biolo-gisk ændring på vej på Færøerne, som gør, at fiskebestandene er ved at bygges op igen, og så skulle der være baggrund og basis for, at vi sat-te os ned og fik nye og meget dybtgående for-handlinger, der løser op for de indsnøringer og indsnævringer, der på forhånd dømmer mange af de påbudte tiltag til at mislykkes.

Der skal ikke tages hul, mener jeg, på disse forhandlinger her i dag i Folketinget. Disse skal først føres imellem færøske og danske myndigheder, dvs. landsstyret og regeringen, før vi tager dem op til behandling her i Folke-tinget. Og selv om vi sagtens kunne bruge hele dagen til at debattere, hvor nødvendigt store lånene til Færøerne blev, så er det et faktum, at de, som fru Kirsten Jacobsen også sagde, i høj grad har vendt på en tallerken på Færøerne og derfor kun har medvirket til et yderligere snæ-vrende favntag af danske pengeinstitutter og myndigheder.

Jeg vil benytte lejligheden til at påpege, at nu, hvor vi er så godt som færdige med at op-fylde de betingelser, der er pålagt os fra dansk side, er der også en del ting, som man fra den danske regerings side kunne rette, f.eks. det i hvert fald halve eller trekvarte løfte, man har givet os, om at skaffe os bedre markedsadgang i EEC; det har vi ikke set noget til endnu. Men jeg tror på, at vi ved saglige forhandlinger kan få en betydelig ændring af de bestående vilkår, og det er nødvendigt, hvis ikke alle bestræbel-ser skal munde ud i forgæves, teoretiske debat-ter.

Den kuriøse udtalelse fra fru Anne Birgitte Lundholt om ikke at give folk fisk, men lære dem at fiske, var meget speciel i denne sam-menhæng, for er der noget, vi kan, så er det at fiske, men det kniber med at få lov til at bruge denne ekspertise.

Lad mig til slut til hr. Thor Pedersen, hr. Breckmann og hr. Kent Kirk – som taler om det store offentlige forbrug og det centnertun-ge ansvar, som ligger på os gamle politikere – sige, at regeringens eget udvalg, det såkaldte Peter Andersen-udvalg, jo fastslår, at der ikke er sådanne enkeltstående ting, man kan pille ud og sige, at det er dem, der er årsagen til, at det er gået, som det er gået på Færøerne; de er medvirkende og meget kraftigt medvirkende.

Jeg deltog i sidste uge i noget, man kan kal-de et seminar, på Odense Universitet om situ-ationen på Færøerne, og en meget fremtræden-de økonom sagde dér: Der er ikke så meget at snakke om, en nedgang på 40-50 pct. i fi-skeindhandling, 30 pct. i fiskepriserne og 30 pct. i BNP, det er krisen; det er nok i sig selv.

Så kan man sammenligne forholdet mellem Østtyskland og Vesttyskland for at finde ud af, hvad man skal gøre i en sådan situation, hvor